

Karaktermoord

Door Ali Safavi, 22 november 2018

Karaktermoord, een bijzonder verachtelijke politieke tactiek, is erg veel gebruikt in de geschiedenis. Een extreem voorbeeld in de moderne Amerikaanse geschiedenis, het MacCarthyisme, is sindsdien veroordeeld door het publiek en in politieke kringen, zowel in Democratische als in Republikeinse. Roddel, vervorming, verzinsels en sofisterij zijn de gereedschappen van karaktermoord. Hitler's Minister van Propaganda, [Joseph Goebbels](#), geloofde dat hoe groter de leugen was, hoe meer overtuigend. [Machiavelli](#) leerde dat de uitkomst de bedoeling rechtvaardigde. Beide "principes" zijn toegepast bij karaktermoord.

De laatste in de rij van pogingen om de legitimiteit van de grootste Iraanse oppositiebeweging, de Mujahedin-e-Khalq ([PMOI/MEK](#)) omlaag te halen, is [The MEK and the Bankrupt U.S. Policy on Iran](#) van Paul Pillar (The National Interest, Nov. 13). De vraag of deze litanie van mufte, volkomen ongerijmde roddel haar doel zal bereiken, is een heel andere zaak. Honderden van die ad hominem aanvallen op de MEK door het Iraanse regime en haar propaganda apparaat bleken vruchteloos, zoals aangetoond door de groeiende populariteit van de beweging en waar dan ook in Iran, en in het staan op het wereldpodium, wat leidde tot de conclusie dat Pillar's demoniseringsactie nog niet het effect heeft van een sneeuwbal in de hel.

Afgaand op zijn schrijven en publieke commentaren is de heer Pillar een fel tegenstander van betrekkingen met Teheran. Maar toch heeft hij hoe dan ook een levenslijn uitgeworpen naar de moordzuchtige moellahs, die belegerd zijn door een gedecideerd volk dat keihard verandering van regering eist, en aangemoedigd wordt door een nieuwe beleidsrichting van de VS, die volkomen tegengesteld is aan de beleidslijn van de vorige Amerikaanse regeringen.

In Iran zelf gaan de demonstraties en stakingen door sinds de opstand van december 2017. Pillar's mening dat de MEK helemaal geen aanhang heeft in Iran, is tegengesteld aan die van de top van het regime. Er is geen dag voorbijgegaan zonder dat Opperste Leider [Ali Khamenei](#), of President [Hassan Rouhani](#), of commandanten van de [Revolutionaire Garde](#), of de hoofden van de [Rechterlijke macht](#) en de Wetgevende macht, de [leiders van het vrijdagebed](#), of de door de staat gerunde media, de effectieve rol van de MEK in het organiseren en aansturen van de antiregeringsbeweging hebben ontkend. In haar wanhoop om te overleven, verscherpt Teheran haar oorlog tegen de MEK op drie fronten: mikken op haar netwerk in Iran, terreur in het buitenland en het demoniseren van de MEK in de media.

Het dodelijke onderdrukken door het regime, inclusief de executie van veel demonstranten en de arrestatie van honderden van de MEK Verzetseenheden, is ineffectief gebleken bij het weerhouden van jonge Iraniërs, vooral vrouwen, deel te nemen. Dit is waarom, ondanks hun hoge nood aan Europese steun waar zij naar graait sinds de weer ingestelde sancties van de VS, de mullah's een aantal zware buitenlandse terreuraanslagen ging voorbereiden tegen de MEK en zijn aanhang in [Tirana, Albanië](#), waar duizenden van de leden van de groep wonen, in [Parijs, Frankrijk](#), waar het hoofdkwartier is van de koepelorganisatie van de MEK, de National Council of Resistance of Iran ([NCRI](#)), en in [Washington, DC](#), waar de NCRI een [vertegenwoordigingskantoor](#) heeft. We kunnen heel dankbaar zijn dat de terreurpogingen zijn verijdeld en dat de Teheraanse diplomaten/terroristen zijn gearresteerd of uitgezet of beide.

Nu ze op beide fronten hebben verloren, is de enige bron voor Teheran om uit te putten: modder gooien. Voormalig Minister van Inlichtingen, [Ali Fallahian](#), gezocht door Interpol voor zijn rol in de moord in 1992 op vier [Koerdische dissidenten](#) in Berlijn, zei op de staatstelevisie zoiets als: "We sturen geen inlichtingenofficier, laten we zeggen naar Duitsland, de Verenigde Staten of Rusland, ... en dan zou hij zeggen 'nou, ik ben van het Ministerie van Inlichtingen, geef mij alsjeblieft uw informatie maar'. Wij doen dat onder de dekmantel van zakenlieden of journalisten..."

Ik zal niet teveel waarde gaan geven aan de ongefundeerde beschuldigingen in het stuk van Pillar, waarvan sommige aan vulgariteit grenzen, door te voorzien in een punt voor punt weerwoord. Door de jaren heen hebben dozijnen onafhankelijke en wetenschappelijke studies, steunend op open bronnen en geopenbaarde documenten, voorzien in verpletterende weerleggingen, waaronder ook door de Universiteit van Baltimore [University of Baltimore, DLA Piper](#), de [Iran Policy Committee, Akin Gump, Strauss Hauer & Feld](#) en [the House Subcommittee on Terrorism, Non-proliferation and Trade](#).

Wat ik wel wil zeggen, is dat het stuk van Pillar en andere gelijkgestemde stellingen van apologeten van Teheran dat al degenen die de NCRI en de MEK politiek steunen of met hen verbonden zijn en ook de Iraanse bevolking ([120.000](#)

van hen vchten en stierven voor de nobele ideeën die deze beweging tentoonspreidt) “onbewust zijn” en “gehoed worden als schapen, zonder eigen wil en gehoorzaam aan hun leider” een belediging is aan ontelbare [Amerikaanse en Europese](#) staatslieden, een grote groep Republikeinse en Democratische [Congresleden](#), de hoog [opgeleide activisten](#) sympathisanten van de beweging, en het Iraanse volk.

Het feit is dat de moellahs de NCRI en de MEK als bedreiging van hun bestaan zien en dit is de enige verklaring van hun de hele tijd durende, dure demoniseringscampagne. In de toepasselijke woorden van een van de grondleggers van Amerika, [John Adams](#): “Feiten zijn koppige dingen; en wat onze wensen ook zouden zijn, onze neigingen, of de dictaten van onze passie, zij kunnen niet de status van feiten en bewijzen veranderen.”